

кажемъ ничто, зачто тѣи ся научавать само чрѣзь опыта.

Тѣи сѣще и за образы-ты что сѣ давать на писма-та, и гы поставять въ особыны рѣдове; както за новж юдинѣ, срадователны, сѣзяслителны, просителны, благодарителны, извинителны, сѣптователны, обличителны, хулителны, поучителны, прѣпорѣчителны, възсхвалителны и др. тука не ще стане рѣчь, зачтого правила-та, кой-то давать за тѣя разны видове, не сѣ съвършены до толкова, чтого да дадѣть на челоувѣка да прѣдвиди сичкы-ты обстоятелства и случаи, спорѣдъ кой-то да може да направи писма, и кой-то можѣть да ся усѣтъ само отъ оногова что писува.

Г Л А В А П Я Т А

З А С Л О В О

Слово ся зове, въ упражненіе-то на слога, думы-ты что излазять отъ уста-та на едно кое да е лице за да хвали или укорява, за да сѣвѣтва или отсѣвѣтва, за да обвини или защити, съ единѣ рѣчь за да изрѣче единѣ рѣдъ отъ мысли сходны съ положеніе-то на оногова, что говори и на оногова кой-то слуша.

Едно слово може да объема шесть части: вѣстжаніе, прѣдложеніе, рассказваніе, потвѣ-